

Advent 2018: Habitar amb Déu

Introducció

Us donem la benvinguda al recés d'Advent d'enguany, un recés pensat per ajudar a deixar a un costat les preocupacions més urgents de la vida quotidiana i tenir així una mica de temps per a poder prendre el pols a com estan les nostres relacions amb Déu, amb la gent que ens envolta i amb el món on vivim.

Ens ajudarà en aquest Advent centrar-nos en el Pròleg de l'Evangelí de Joan. Aquest evangeli es llegeix durant la missa del matí de Nadal. El símbol de l'evangelí de Joan és l'àguila, l'ocell de vista penetrant i que és capaç d'enlairar-se molt amunt. Durant el recés, us convidem també a penetrar amb la mirada interior la vostra vida.

Diu Joan en el pròleg: "la Paraula es va fer carn i habità entre nosaltres". En el passat els catòlics s'agenollaven cada vegada que es llegia aquesta frase que resumeix tot el sentit del Nadal: l'eterna Divinitat accepta viure en un temps i un lloc determinats per poder "habitar" entre nosaltres, "ha parat entre nosaltres la seva tenda". A través de la vinguda del Fill, Déu es fa present entre nosaltres per acompanyar-nos en les nostres vides, tant en els moments bons com en els dolents. Aquesta vinguda del Messies al món ens palesa la infinita bondat de Déu i la seva proximitat amb nosaltres.

Aquest recés vol convidar a buscar un temps enmig de les ocupacions de la vida dedicat a reconèixer la presència i proximitat de Crist entre nosaltres. Una invitació a aprofundir en la relació amb ell; a donar-li la benvinguda d'una manera nova en aquest Nadal, per poder així irradiar la llum del seu amor.

El Papa Francesc en la seva exhortació apostòlica "*Gaudete et exsultate*" (Alegreu-vos-en i celebren-ho) diu que "la lectura meditada de la Paraula de Déu ens permet fer una pausa i escoltar la veu del mestre". Quan així ho fem, trobem "una llum per als nostres passos, una llum per al nostre camí".

Tan de bo mentre pregueu amb aquest material que aquí t'ofereixo i amb les lectures de l'Esclat que et proposem, siguis cada vegada més conscient de com Déu treballa en la teva vida.

Primera estona de pregària: la proximitat de la Paraula

Quietud

A la majoria de persones per entrar plenament en l'oració els ajuda dedicar un temps breu a aquietar els sentits. Per això, al començament de cada estona de pregària suggerirem un exercici de preparació i el conduïrem. Potser n'hi hagi que et vagin més bé que d'altres, tingues-ho en compte i fes servir aquell que t'ajudi més.

En aquesta estona ens centrarem en silenciar la ment. A mesura que vas fent silenci, ves fent-te conscient dels sorolls que t'envolten... potser és el trànsit si ets a ciutat, o potser els sons de la naturalesa si vius en un poble; potser algun soroll domèstic de casa teva o d'algun veí. Sigui el que sigui el que sentis, afina l'oïda però després deixa anar els sorolls no t'hi aferris. Comença a centrar-te en la respiració, posa atenció en la inspiració i en l'exhalació... segueix així durant uns moments mentre vas entrant en clima de pregària.

Esriptura

Jn 1,1-3

Al principi existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu. Ell estava amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res no ha vingut sense ell.

Reflexió

- A diferència dels altres escriptors evangèlics, Joan no menciona el Nadal amb els àngels que proclamen bones notícies, els pastors, els mags, l'estable, Herodes... Al contrari, Joan obre amb una profunda afirmació sobre qui era Jesús i d'on venia. Aquest començament que descriu que Jesús era amb Déu des de l'inici dels temps et pot ser massa abstracte, acostumats com estem amb les històries relacionades amb el naixement que trobem en els altres evangelis.

Com et sona el llenguatge que fa servir Joan? T'agrada? Et sembla fàcil d'entendre el que diu sobre Jesús? Només en el verset 17 fa servir el nom de "Jesús"... Per què creus que no el fa servir des del principi?

- Joan usa el terme "la Paraula" fins a tres vegades en la mateixa frase. El terme grec que fa servir és *Logos*. Era un terme molt familiar per als filòsofs grecs de l'època i s'utilitza generalment per a descriure el principi d'ordre que recorre tota la realitat portant-la des del caos i el trencament a una cosa que té sentit i direcció.

Com s'adiu aquesta idea amb la teva experiència de Jesús? Quan Jesús t'ha ajudat a superar trencaments i a ordenar les parts caòtiques de la teva vida sanant-les i donant-les-hi sentit? Quan Jesús t'ha ajudat també a ser una presència sanadora per a altres? Pensa ara en els qui has pogut ajudar: potser algun familiar, amic, veí o altres persones que es van creuar en el teu camí en diferents moments...

- Què creus que significa l'expressió "per Ell tot ha vingut a l'existència"? Et pot donar llum sobre això el que escriu sant Pau en el primer capítol dels Colossencs "Déu ha creat per ell totes les coses, tant les visibles com les invisibles, trons i sobiranes, potències i autoritats. Tot ha estat creat per ell i destinat a ell" (Col 1,16)

- La primera setmana d'Advent està marcada per l'Esperança. En començar el seu evangeli amb "Al principi...", Joan vol mostrar com n'és de constant la presència de Déu en cada una de les nostres vides i que tota esperança que posem en Ell no es veurà defraudada. Quines són les teves esperances en aquest camí d'Advent: per tu mateix, per a tothom, per al món...?

Col·loqui

- Joan ens diu que “la Paraula estava amb Déu”. Després en tot l’evangeli presentarà una imatge d’intim lligam entre el Fill i el Pare: tot i que són diferents i separats entre ells, tampoc hi ha barreres entre els dos. Ara que comences aquest camí d’Advent cap el Nadal, hi ha barreres que impedeixen una relació íntima amb Déu? La invitació de Jesús per aquestes setmanes és precisament trencar aquestes barreres per arribar a acceptar ser estimats amb el seu amor incondicional. En definitiva poder “parlar amb Déu com un amic parla amb un amic”, tal com diu sant Ignasi.
- Anomenant a Jesús “la Paraula”, Joan ens recorda que ell, Jesús, és la veritable veu de Déu. Escolta la veu de Déu com et parla en aquest moment. Escoltes el que et diu? Quines paraules li vols dir tu? Permet que allò més profund del teu cor i del teu pensament s’expressi en forma de conversa amb Ell.
- Les paraules "al principi" ens retornen al Gènesi i a la creació del món quan Déu va dir: “que existeixi la llum, i la llum va existir”. De la mateixa manera que Déu va portar el món a l’existència també ell condueix la meua vida quan confio. Quines parts de la teua vida necessiten ser conduïdes en aquest moment? Confiant en el poder transformador i amorós de Déu, entrega aquestes parts de la teua vida confiadament a Déu perquè les il·lumini i curi.
- "Per ell tot ha vingut a l’existència" (Jn 1,3). El Papa Francesc ens recorda que "tot l'univers material parla de l'amor de Déu, el seu afecte infinit per nosaltres". El Sol, l’aigua, les muntanyes: tot és, per dir-ho així, una carícia de Déu '(Laudato Sii', 84). A mesura que et prepares per donar la benvinguda a Jesús, l’Encarnació, pots reflexionar i donar gràcies per l’increïble miracle i do de la creació. Passeja... planta algunes llavors... Demana que la gràcia actuï per fer-te sentir un immens amor cap a la seva creació.
- Alguna part de les imatges o paraules d’inici del text et toca de manera particular? Queda’t en pregària silenciosa quan trobis pau i consolació en un lloc.

Segona estona de pregària: la proximitat de la llum

Quietud

Els avis del meu poble quan tenien fred es posaven als sol i es deixaven banyar per la seva llum i escalfor. Sant Ignasi fa un suggeriment que podria ser la versió espiritual d'això. Ens aconsella que abans de començar la pregària estiguem drets durant una estona per deixar que Déu que ens estima, ens miri. Pren-te un minut, ja sigui dret o assegut. I ves fent quietud sota la seva mirada, o si no la sents, amb els braços oberts, disponible i amb confiança. Deixa que la seva llum banyi allò més profund teu, perquè així la pregària d'avui pugui també penetrar-hi. Sí, aquest Déu que veu totes les tenebres i que no per això deixa d'estimar-nos.

Esriptura

Jn 1,4-9

En ell hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes. La llum resplendeix en la foscor, i la foscor no ha pogut ofegarla. Déu envià un home que es deia Joan. Vingué com a testimoni de la llum perquè per ell tothom cregués. Ell no era la llum, venia solament a donar-ne testimoni. Existia el qui és la llum veritable, el qui ve al món i il·lumina tots els homes.

Reflexió

- L'evangeli de Joan comença deixant clar qui és Joan i quin és el seu ministeri: un enviat de Déu per testimoniar a Jesús, la llum i l'amor encarnats de Déu. També tu, d'alguna manera, has estat enviat per Déu al món amb una missió. Com et sents quan et pares a reflexionar sobre això? Et sents cridat a donar testimoni de la llum? El Papa Francesc ens recorda que "qui evangelitza no ha de semblar algú que torna d'un enterrament" (Evangelii Gaudium 10). Et sents portador d'una "bona notícia"? Quina creus que és aquesta bona notícia? Quin significat real té per a la teva vida?

- Joan Baptista va exigir un profund compromís amb l'amor i la justícia als qui venien a ell per a ser batejats. Al demanar ser batejat per Joan, Jesús va confirmar aquests valors com a valors intrínsecs al seu propi ministeri i, molts segles més tard, sant Ignasi va posar de relleu la centralitat de l'amor i la justícia en la nostra fe quan va dir "l'amor es mostra més en els actes que en les paraules". Com de lligats estan l'amor i la justícia a la teva fe? Pensa en el que li va passar a Joan Baptista per ser fidel a aquests valors: els qui els viuen s'enfronten a la possibilitat de ser perseguits i bandejats. De quina manera em sento partícip d'aquesta corrent de compromís per l'amor i la justícia.

- Joan es preocupa especialment en insistir que Joan Baptista havia estat testimoni de la llum, però que ell mateix no era la llum. Mira cap enrere, i pren-te una estona per pensar en un moment en que has estat llum divina per la vida d'algú. També pots fer conscient algun moment en que no vas poder o no vas saber ser llum per algú.

- Joan fa servir la paraula grega *Zoē* per descriure "vida" quan ens diu "en ell hi havia la vida". Una altra paraula grega que podria haver utilitzat és *bios* que fa referència a la vida biològica. Tanmateix, usant el terme *Zoē*, ens diu que la vida que es troba en Déu i prové de Déu és una forma de vida molt més poderosa; *Zoē* fa referència al principi/essència de la vida: la font de la vida que es trobava a "la Paraula" a l'inici de la creació. Una força de vida que trenca la mort i la foscor, i és aquesta força vital que més endavant en l'evangeli de Joan, Jesús ve a donar en abundància (Jn 10,10). Reflexiona un moment sobre tot aquest potencial de vida que hi ha en tu, en la teva família i amics, en totes les persones amb qui trobes, en la creació, en el cosmos... Sents que és una vida fonamentada en la vida divina? Et sents arrelat en aquest principi de vida que recorre tota la creació?

- La interacció entre la llum i la foscor és un tema constant al llarg de l'evangeli de Joan. Metafòricament, la imatge s'utilitza per descriure la veritat de la trobada d'algú amb Jesús. Nicodem inicialment es troba amb Jesús en la foscor

però més tard es converteix en testimoni de la llum (Jn 3, 1-21; Jn 19, 39-42); la traïció de Judes passa de nit (Jn 18, 1-5); la dona samaritana arriba al pou just amb la llum del migdia (Jn 4, 1-42); Jesús ens envia a ser la llum del món i a brillar davant els altres. Pensa en la llum personal que només Déu et dona. La mantens amagada? Què impedeix que la vegi el món sencer? Com ajudar-me a apreciar la llum que hi ha en mi, i que hi ha també en els altres?

Col·loqui

- Imagina't que estàs assegut amb Jesús i escolta com et promet vida en abundància: la mateixa vida que hi ha en ell. Pensa tranquil·lament i pensa en el que això significa. Com et sents? Quines emocions sorgeixen en tu quan escoltes que Jesús no només et promet l'energia i vida divines, sinó que les promet amb abundància.
- Jesús t'explica que aquesta vida que t'ofereix és una llum que brilla en la foscor (Jn 1,5). Mirant-te amb compassió, Jesús t'anima a obrir tots aquells espais de foscor que hi ha en tu, espais que amagues també als altres, i que en ulls de Jesús són espais per a la llum. Quines són les parts que tens por de portar a la llum? Permet que vagin emergint gradualment i que es vagin banyant en el seu amor incondicional. Escolto "T'estimo amb un amor etern; per això t'he atret, i et soc fidel" (Jr 31,3). Escolta i sent profundament la seva abraçada d'amor i acceptació.
- De la mateixa manera que Joan Baptista va ser convidat a ser testimoni de la llum, també tu estàs cridat a ser-ho. Fes esment a les paraules del Papa Francesc: "Necessitem testimonis creïbles. Quan no som testimonis, potser la vida ens va bé, guanyem diners, tenim una bona professió, feina, família... però podem acabar sent homes i dones 'acomodats' a la vida, sense avançar, sense moviment". Et sents cridat a donar testimoni de la llum de Déu en el món, o t'estimes més aquest seguir "acomodat" i sense moviment? Estàs disposat a obrir-te més al que Déu et demana en la teva vida? Demana que t'animis a obrir-te al "Déu de les sorpreses", a confiar en el Déu misteri perquè tu estàs constantment descobrint de nou el Déu encarnat.
- Advent és un temps marcat per l'esperança i l'espera a vegades enmig de la foscor. Pensa en algunes coses que esperes per aquest Advent. Fes-les paraula i confia-les a la cura de Déu. Encara que ens sembli estrany a vegades és més difícil arriscar-se a creure en la llum que en la foscor. Si aquest és el teu cas, posa en les seves mans Déu totes les reticències i demana-li el do de la confiança.
- Queda't amb alguna imatge, pregunta, pensament o sentiment que t'hagi deixat aquesta estona. Pot ser el fruit d'aquesta estona de pregària.

Tercera estona de pregària: la proximitat del Messies

Quietud

Avui pots provar d'ajudar-te d'un mantra a l'hora de disposar-te a la pregària. Fes atenció a on ets, a la teva posició, al teu present... ofereix tot això a Jesús. Pregunta't també què busques en aquesta pregària: conèixer més a Jesús com a Senyor, com a Messies... o potser alguna altra cosa. Agafa la paraula aramea Maranatha, que significa "Vine, Senyor" i repeteix-la al ritme de la respiració. Fes-ho durant uns minuts. Si et distreus torna a la paraula.

Esriptura

Jn 1,10-13

Era present en el món, que per ell ha vingut a l'existència, i el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els ha concedit de ser fills de Déu. No han nascut per descendència de sang, ni d'un desig carnal, ni d'un voler humà, sinó de Déu mateix.

Reflexió

- Jesús, el Messies, l'Ungit... La promesa havia recorregut tota la història del poble d'Israel des d'Abraham, transmetent-se a través de tots els seus descendents, i s'esperava els seu acompliment amb gran expectació. I, tanmateix, el poble jueu –amb el qual Déu havia creat una relació i una aliança especial– no el va reconèixer i el va rebutjar quan va venir enmig d'ells.

Perquè creus que va passar això? Per què creus que molts no van reconèixer a Jesús com aquell a qui esperaven? Qui creus que era Jesús? Seríem capaços de reconèixer-lo si tornés a encarnar-se avui entre nosaltres? Què et ve al cap quan Jesús et pregunta: "I vosaltres, qui dieu que sóc jo?" (Lc 9,20)

- Al llarg del seu evangeli, Joan sempre fa servir la fe o la creença com a verb. Per a molts, la fe es relaciona amb la doctrina, però per a Joan, no es tracta d'una sèrie de doctrines i lleis religioses que la gent està cridada a obeir; més aviat, la fe en l'evangeli de Joan es una relació permanent, viscuda i dinàmica amb Jesús. Creure en Jesús per a Joan és confiar plenament en ell.

Comparteixes i vius la teva fe en Jesús com una relació? Aquesta relació ens recorda que pertanyem a una església de pelegrins oberta als signes del món on viu. De quina manera vius la fe: com un verb, és a dir com una relació en constant evolució, com un repte que et convida a desinstal·lar-te? Confies en Jesús d'una manera prou profunda per ser capaç d'entregar-li la vida, tot el teu ésser, totes les teves necessitats i aspiracions? Com ho fas per aprofundir en aquesta relació de confiança amb Jesús?

- Jesús va ser rebutjat pel seu propi poble: la gent que ell creia que el coneixia millor i amb qui tenia una relació més profunda i contínua. Com creus que es degué sentir Jesús en ser rebutjat? Ferit? Humiliat? Menystingut? Potser t'ajudarà pensar en les vegades que també t'has sentit així, sentint el pes del fracàs, poc valorat/da... O potser moments en que has estat tu qui ha rebutjat una altra persona de manera semblant. Què has après d'aquests moments?

- Joan ens mostra que la resposta de Jesús després de ser rebutjat no fou de ressentiment i tancament sinó de seguir cridant a tothom per convidar-los a una relació d'intimitat amb ell i amb el Pare: una relació inclusiva per a tothom, independentment de la seva condició, riquesa o llinatge. Reflexiona un moment sobre les paraules de Jesús a l'últim judici: "Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits a mi m'ho fèieu" (Mt 25, 31-46). Qui són per a tu en l'actualitat els germans més petits de Déu? Com segueixes l'exemple de Jesús de trobar i acceptar a totes les persones per igual, independentment del seu origen, color, aparença, edat...?

A mesura que et vas preparant pel Nadal per donar la benvinguda a Jesús que neix en tothom, reflexiona sobre dues o tres coses que poden ajudar a trencar les barreres del cap i del cor i que t'impedeixen veure i trobar-te amb els altres des dels ulls de Jesús.

Col·loqui

- Pren-te un temps per reflexionar sobre Jesús com a predicador itinerant: el Fill de l'home que no té lloc on recolzar el cap. Ja de bon principi amb els seus pares va ser refugiat a Egipte, i després tot el ministeri era un anar d'un poble a l'altre.

Imagina't al seu costat acompanyant-lo pels camins. És el teu Déu un Déu pelegrí? Què significa en aquest context ser seguidor de Jesús? Com et ressonen paraules com les de Mt 6,25 "No us preocupeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu"? Com afecta a la teva vida aquest confiar en Jesús pelegrí?

- Quan parla del rebuig de Jesús pel "seu propi poble", Joan recorda al lector que la relació és sempre una trobada amable, i que la relació que ens ofereix no és mai una relació coercitiva, tancada i que redueix la nostra capacitat d'elecció lliure. És més, ell mai va privar als qui el rebutjaven de la possibilitat d'esdevenir fills de Déu. Sant Ignasi ens dona el criteri per elegir a la vida i elegir bé: "voler i escollir el que sigui a més gloria de Déu i salut de la meva ànima".

En aquest temps d'Advent, hi ha alguns punts de la teva vida que necessiten ser discernits? Imagina't un espai interior dins del qual amb la saviesa i l'orientació de Déu puguis fer aquest discerniment.

- Fent-se ressò de l'amor incondicional que Jesús té per a tots, el Papa Francesc ha dit que "heu d'intentar buscar Déu en tota vida humana. Encara que la vida d'una persona sigui terra plena d'espines i males herbes, sempre hi ha un espai en el qual la bona llavor pugui créixer. Cal confiar en Déu".

Reflexiona sobre el que et ve a la ment quan llegeixes aquestes paraules. Potser alguna persona amb qui tens alguna dificultat... Pren-te el temps per a seure amb aquesta persona ni que sigui en la intimitat del cor. Veure-la més enllà de les espines i de les males herbes i centrar-te en els espais on pot créixer una bona llavor. Demana ajuda a Jesús per poder veure la bellesa d'aquesta persona, per veure-hi i celebrar també en ella el Déu encarnat.

- Quines imatges, preguntes, pensaments o sentiments us deixa aquesta estona de pregària amb les paraules de Joan. Recull i agraeix en silenci tot el que ha anat sorgint.

Quarta estona de pregària: la proximitat del Creador

Quietud

Si estàs a prop d'una finestra, mira fora, no importa el temps que faci... Quins colors predominen? Si ho prefereixes, en lloc de sortir a la finestra surt al carrer per buscar un arbre sense fulles o una flor seca. Alguna cosa que representi l'hivern. En els dos casos posa-hi tota l'atenció i sentits.

Esriptura

Jn 1, 14-15

El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres, i hem contemplat la seva glòria, glòria que ha rebut com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat. Joan dona testimoni d'ell quan proclama: «És aquell de qui jo deia: El qui ve després de mi em passa al davant, perquè, abans que jo, ell ja existia».

Reflexió

- Quan Joan parla de "la Paraula" al verset 1 d'aquest capítol, ho fa per revelar que Jesús és present al començament de la creació: Joan mostra a Jesús amb tot el seu poder còsmic i amb tot el seu esplendor. Al verset 14 Joan usa de nou "la Paraula", aquest cop per ressaltar com l'impossible era possible: el co-creador entra a la creació. El Déu llunyà es converteix en el nostre Emmanuel "Déu amb nosaltres". La "novetat" i la radicalitat d'aquest esdeveniment es pot haver encongit amb el pas del temps a causa de la repetició i la familiaritat. Pren-te un temps per reflexionar profundament sobre la importància d'aquest esdeveniment fonamental per la vida de fe de cadascú: l'encarnació de Déu en un petit nadó dins un pessebre.

- Molts dels qui havien esperat la vinguda del Messies no van reconèixer "la Paraula" per culpa de les seves idees preconcebudes sobre quina forma adoptaria. Quines idees et poden impedir també a tu abraçar de manera plena la meravella del Déu encarnat en Jesús? És l'encarnació de Déu fonamental per a tu, o amb el temps s'ha convertit en una repetició sense sentit, una mena d'hàbit.

- L'encarnació de "la Paraula" és una encarnació en tota la creació. El Papa Francesc ens recorda que "L'univers es desenvolupa en Déu, que ho omple tot. Llavors hi ha mística en una fulla, en un camí, en la rosada, en el rostre del pobre. L'ideal no és sols passar de l'exterior a l'interior per a descobrir l'acció de Déu en l'ànima, sinó també arribar a trobar-lo en totes les coses" (LS 233).

Aquestes paraules desafien la teva comprensió tradicional de Jesús que entra al món? De quina manera? Reflexiona sobre l'encarnació a partir de la referència que trobem a Col 1, 15-20) "Ell engendrat abans de tota creació... Déu volgué reconciliar-ho tot per ell". Res ens pot ajudar més en aquest Advent que contemplar la creació com una profunda revelació de "la paraula feta carn". Com es reflecteix aquesta mirada de l'encarnació en el teu estil de vida diari (per exemple, en les teves decisions sobre el consum d'aliments, les maneres de viatjar, el reciclatge...). Quins canvis t'agradaria fer en el teu estil de vida per a contribuir viure aquesta convicció amb més força?

- Quan Joan ens diu que la Paraula "ha habitat entre nosaltres", la traducció més literal és que ell "va fer tabernacle" entre nosaltres. Aquest terme prové del viatge del poble jueu a través del desert en el llibre d'Èxode quan el tabernacle es referia a un lloc mòbil on Déu habitava mentre el poble estava en camí. Consistia en una estructura de fusta amb una tenda a la part superior (cf. Èxode 40,34-38). Quan Déu va prendre la iniciativa de néixer enmig del món, podria haver optat per haver-ho fet en qualsevol lloc, moment o situació. Va optar per néixer pobre i al marge de la societat i la religió. La imatge del tabernacle o d'una tenda (a diferència d'un castell o una casa sòlida) suggereix una clara intenció de Jesús de fer-se vulnerable entre els vulnerables, amb molt poca protecció davant qualsevol tempesta que es pogués trobar. "Déu ha habitat... ha plantat la seva tenda entre nosaltres" (Jn 1,14). Havies sentit abans aquestes traduccions? T'agraden? Per què / per què no? Reflexiona-hi durant un temps i deixa

que el seu simbolisme t'ajudi a comprendre l'Encarnació. Pren-te el temps per reflexionar perquè Jesús podent triar, va optar per fer-se tan vulnerable. En quines situacions actuals Déu ha plantat també avui la seva tenda? Ets capaç de veure-les o t'estimes més fer ulls cecs?

- Joan ens diu que Jesús estava "ple de gràcia". Aquesta frase sovint s'associa amb Maria, la seva mare. Però, què vol dir? Vol dir que Jesús està ple d'amor i compassió incondicional per a cadascú de nosaltres. "Habitant entre nosaltres", Jesús pren la iniciativa i encarna l'amor i un amor per a tothom. On experimentes un amor i una compassió tan incondicionals: a la família, entre els amics i veïns?

De quina manera intentes viure en clau d'amor incondicional en la teva vida quotidiana?

Col·loqui

- Déu es va fer carn, sobretot perquè puguem trobar-lo amb més facilitat. Va optar per experimentar el dolor de no ser entès, de viure l'esgotament, l'aflicció, la por, la humiliació i la traïció. Va optar per experimentar la solidaritat de l'amistat, per aprofundir en l'autoconeixement i el sentit de la missió.

Pren-te temps per reflexionar sobre qualsevol part de la vida de Jesús que et ressoni en el moment de vida que estàs vivint. Quina és la situació? L'experiència de Jesús és semblant a la teva? Com es diferencia? Parla amb ell sobre la teva situació particular. Digues-li com et sents, el que vols, el que necessites. Digues-li tot, sense por. Ell escoltarà, ell sabrà el comprendre, profundament.

- El Papa Francesc ens diu que és a través dels nostres cossos, que "Déu ens ha unit tan estretament al món que ens envolta, que la desertificació del sòl és com una malaltia per a cadascú, i podem lamentar l'extinció d'una espècie com si fos una mutilació." (EG 215; LS 89)

- No estalviïs temps per submergir-te en la creació de Déu: un bosc, un llac... qualsevol lloc on anar a veure i celebrar la revelació de Déu en el món creat que t'envolta. O sinó, a casa mateix, mirant una petita planta que tinguis en una finestra o balcó. Cada fulla, cada flor, cada tija... tot ens parla d'Ell. Déu es revela d'una manera nova: mai es repeteix. Dona gràcies a Jesús per la meravella, l'emoció, el miracle de la seva decisió de plantar una tenda entre nosaltres, en cada segon de la nostra existència.

- Jesús estava "ple de gràcia" (Jn 1, 14)

Col·loca't davant de l'amor i la compassió profundes de Jesús per tu. Pots sentir-ho?

Ets creat de l'amor i per amor. Ho creus això? Estàs obert a ser profundament estimat per Déu? Ets capaç de veure i sentir l'amor de Déu que arriba fins tu i et toca? Si notes algun bloqueig per sentir un amor així, una compassió tan gran, què creus que pot ser? No reprimeixis aquests bloquejos, deixa que vagin poc a poc emergint suaument fins la superfície. Ara escolta les paraules de Déu:

"Tu ets la sal de la terra..." (Mateu 5,13)

"Tu ets la llum del món ..." (Mateu 5,14)

"Déu va crear l'home a imatge seva, el va crear a imatge de Déu" (Gènesi 1,27)

"¿Pot oblidar-se una mare del seu infantó, pot deixar d'estimar el fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna l'oblidés, jo mai no t'oblidaria" (Isaïes 49,15)

Deixa que l'amor incondicional de Déu arrelhi profundament en tu i et faci capaç d'experimentar la seva compassió. On ha escollit Déu "posar la seva tenda de campanya" en la teva vida? On el pots veure present? A la família? Entre els teus amics? En el món? On et crida a posar el seu "tabernacle"? Un lloc que sigui refugi per al altres, un refugi vulnerable però segur. Demana a Jesús que t'ajudi a créixer amb obertura i coratge per esdevenir la seva presència entre els altres.

- Quines imatges, preguntes, pensaments o sentiments us deixa aquesta estona de pregària amb les paraules de Joan? Recull i agraeix en silenci tot el que ha anat sorgint.

Cinquena estona de pregària: la proximitat de Jesús

Quietud

Com sempre, ajuda tancar els ulls i deixar que a l'interior el silenci vagi fent-hi lloc. Ets aquí per rebre una mica més de llum sobre la teva vida. Demana poder contactar amb els desigs més profunds. Senyor Jesús, has dit que ets la llum del món i el nostre "camí, veritat i vida". Concedeix-me descobrir com caminar amb tu en aquest temps d'Advent cap a la novetat de la llum, cap a tu.

Esriptura

Jn 1, 17-18

De la seva plenitud, tots nosaltres n'hem rebut gràcia rere gràcia. La Llei fou donada per Moisès, però la gràcia i la veritat han vingut per Jesucrist. A Déu, ningú no l'ha vist mai: el seu Fill únic, que és Déu i està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.

Reflexió

- Com que Joan es prepara per concloure el Pròleg, la seva introducció a la resta de l'evangeli, ens recorda una vegada més quins són els elements essencials que desenvoluparà en els capítols restants: qui és Jesús i d'on prové. Per primera vegada esmenta a Jesús pel seu nom "la gràcia i la veritat han vingut per Jesucrist". D'aquesta manera, comença la mateixa essència de la nostra història cristiana.

Joan una vegada més ens empeny a comprendre Jesús des dels inicis del temps. Qui crec que és el nen que neix novament per a mi i per al món? Quin és el seu paper per a mi i per a tota la creació? Què vol dir que Jesús és l'Alfa i l'Omega? (Ap 22,13)

- Quan Joan finalment nomena a Jesús, el situa en el context de la llei: "La llei fou donada per Moisès, però la gràcia i la veritat han vingut per Jesucrist". Joan no està disminuint la importància dels manaments; més aviat, insisteix que la llei només es pot interpretar a través d'una relació amb Déu. Les lleis de Déu, de l'Església, només tenen sentit quan les escoltem a la llum de l'amor incondicional de Jesús. Amb aquestes paraules, ens recorda la qüestió del jove ric en els evangelis sinòptics (de Mateu, Marc i Lluc): "Què he de fer per heretar la vida eterna?". Jesús li diu que tot i que mantenir la llei és important, el component essencial és una fe viva en Jesús. Reflexiona sobre la importància que les regles i les normes, la doctrina i els manaments tenen en la nostra vida. Vius còmode amb la mera obediència a les lleis? Quins riscos prens a l'hora de relacionar-te amb Jesús més enllà de l'obediència a les regles?

El Papa Francesc sovint parla de la necessitat d'obrir processos de diàleg, fins i tot quan no sabem on ens poden portar. Quina és la teva col·laboració a obrir aquests processos més enllà de lleis, normes i doctrines, dins la teva família, a la comunitat parroquial, a la societat?

- No només ens recorda qui és Jesús i d'on prové, sinó que ens recorda també la seva essència, la seva pròpia naturalesa: l'amor incondicional. I una vegada més, quan arribem al final de l'Advent, hem de recordar que quan contemplem el nadó al pessebre se'ns està dient que "des de la seva plenitud tots n'hem rebut gràcia rere gràcia". L'amor de Déu —la seva "gràcia"— és contínua, no s'acaba mai: és una benedicció que es renova contínuament. A mesura que busquem en tots els textos de les Escripures, trobem que se'ns recorda que la gràcia (o "l'amor ferm") és el nucli de l'aliança de Déu amb nosaltres.

- Joan destaca que el desig de Déu per a nosaltres és l'amor continu i incondicional. Creus en això? Sents això per tu mateix? Per la teva família? Per la vida? Què és el que t'impedeix creure que ets incondicionalment estimat per sempre i des de sempre? A mesura que et prepares per cloure aquest recés d'Advent, escolta de nou la promesa de continuar rebent "gràcia rere gràcia", benedicció rere benedicció.

- Jesús no només està marcat pel seu amor incondicional i sense fi, sinó que també està marcat per portar a plenitud la veritat. La veritat apareix molt sovint en relació amb Jesús en l'evangeli de Joan. Una vegada més, sentim que Jesús posa l'accent en la importància i la validesa del que proclama quan diu: "Us ben asseguro" (Joan 5,24) Jesús és qui porta la veritat al món. Diu la veritat i revela falsedats. A través de les seves accions i les seves paraules, desemmascara les anomenades veritats que regeixen la vida dels qui l'escolten. Ell és el "camí, la veritat i la vida" (Jn 14,6). També li diu a Pilat que "va entrar al món per donar testimoni de la veritat" (Jn 18, 37). Pensa en aquelles parts de la teva vida que poden necessitar més de la Veritat de Jesús. Quines són les parts més tocades per l'engany i la falsedat? En relació a la teva família i amics? En relació a l'Església? Al món? Com sabem per la vida de Jesús, parlar de veritat el va portar a que la gent s'enfadés i se sentís incòmoda i, en definitiva, el va conduir fins la mort. Què t'impedeix dir la veritat i exposar les falsedats profundes? Tens por a les conseqüències que et podria ocasionar? Què et pot donar força en la teva vida a l'hora de buscar la veritat?

Col·loqui

- Sant Ignasi recomanava contínuament que a l'hora de demanar quina benedicció o gràcia buscàvem amb la pregària, reflexionéssim sobre les nostres vides. Ara que s'atansa el Nadal, quina gràcia demanes de manera particular per a tu però també per les persones que t'envolten? També per a aquelles que no tenen a ningú que pregui per ells. Nadal pot ser un moment difícil per a moltes persones. Pensa en elles i en els sentiments de dolor, tristesa, soledat i pena que poden sentir persones properes. Encomana-les a Jesús "Veniu a mi tots els que esteu cansats i afeixugats i jo us faré reposar" (Mt 11,28).

- Has rebut "gràcia rere gràcia". De vegades, vivim tant immersos en el dia a dia que ens costa percebre tot el bo que rebem. Massa ocupats per adonar-nos o prestar atenció a totes les benediccions rebudes. A vegades no són grans coses, sinó gestos normals: la trucada d'un amic, un gest d'agraïment, una conversa d'amistat profunda... Pren-te temps per reflexionar sobre totes les coses bones, alegres i positives que hi ha a la teva vida. Si "tota la vida" et sembla massa pensa només en la setmana passada, en el mes passat, en l'any que acaba... Dona gràcies a Déu per tot això. Potser trobes algun moment en aquests dies de festa per fer només una pregària d'agraïment... perquè has rebut "gràcia rere gràcia".

- "A Déu ningú no l'ha vist mai". La meravella del Nadal i de l'Encarnació és que ja no podem dir-ho; més aviat com Simeó amb el nadó en braços podem dir "Els meus ulls han vist el Salvador... llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el teu poble (Lc 2,30-32). Al final d'aquest recés d'Advent recorda algunes de les imatges, paraules, que has experimentat durant les darreres setmanes. Com t'ha parlat Déu? Què et diu Déu avui, quan acabes aquesta etapa de viatge amb ell? Què li vols dir a Déu?

- Quines imatges, preguntes, pensaments o sentiments us deixa aquesta estona de pregària amb les paraules de Joan. Recull i agraeix en silenci tot el que ha anat sorgint.

Conclusió

Arribem al final del nostre camí d'Advent. Hem reflexionat sobre l'any que ha passat i hem començat a mirar a l'any que s'obre pas. Hem estat més conscients de la presència de Crist en les nostres vides, com ens acompanya en el camí, com fa estada dins nostre. Hem intentat obrir àmpliament les portes dels nostres cors i ments, per apropar-nos a la Paraula i donar la benvinguda a la llum. Per contemplar la proximitat del nostre Creador que en Crist va venir al món fa més de dos mil anys, però que creiem tornarà d'una manera nova per a nosaltres aquest Nadal.

Cada any, en aquest moment, intentem veure l'any passat i quines perspectives noves s'obren amb el nou any. En els versets inicials del seu evangeli, Joan ens ajuda a preparar-nos per aquest nou començament situant la nostra història personal en el context de la història còsmica més ampla del Logos, el Verb fet carn.

Joan ens assegura que Déu sempre està amb nosaltres. La Paraula és eterna. El "principi" és el final. Déu ens acompanya a través de cada pas del nostre destí, fins la porta de la mort i encara més enllà. En fer-nos saber qui és Jesús, Joan ens ajuda a discernir com hem d'avançar, beneïts per l'amor personal del Pare vessat a través del seu fill.

Ens acostem al pessebre i veiem i creiem que, una vegada més, l'impossible ha estat possible. Déu es fa ésser humà i entra definitivament en les nostres vides i en el nostre món.

Bon Nadal!